

שיר ערש לילדה גדולה

השכיבי את ציפור הנפש בקנה
את פרפרי הבטן סגרי במגירה
האהבות – כמוהן כפרחי עונה:
כל מה שלא קטפת – קמל עד מהרה.

נכון שרק אתמול היה אחרת
היה שקט, היה נעים, כל כך רגוע
חשבת שאת בטוחה ואת נזקרת
ואז פתאום הכל הפך לגעגוע.

זכרי שאת תמיד פקוחת עיניים
ושידעת מראש שפך זה ייגמר
אז קחי לך זמן למנוחת ביניים
לפני שהציפור ההיא שוב תתעורר.

את מבינה שאת צריכה להתרחק
כי זה ברור שלדברים טובים יש סוף
אבל בתוך תוכך עוד מכרסם ספק
אולי זו את אשר גרמת לו לעזוב.

עוד רגעים ספורים תבהי בחושך
בחזיונות המרצדים על הקירות
ואז תמשיכי לעצמך ללחוש את
מנטרות הנחמה המוכרות.

זכרי שאת תמיד ...